

Barraca a la cruïlla de la C-246 i l'autopista

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Entre el Xoriguer i la C-246
Emplaçament	Des del camí de Xoriguera, seguir per un camí tancat que porta a uns horts.

Coordenades:

Latitud:	41.24236
Longitud:	1.75792
UTM Est (X):	395922
UTM Nord (Y):	4566406

Classificació

Número de fitxa	08231 - 294
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Presenta deficiències estructurals i es troba envoltada de vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08231A021000060000LE
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa:	dl., 08/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en un camp de garrofers a xaloc de la casa del Xoriguer. És una edificació aïllada de planta quadrangular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. Es troba totalment envoltada de vegetació, que n'oculta la porta.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R51 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

